

Ο Θεοτόκης για τα ινδικά γράμματα

Οι σπουδές γύρω από τον πολιτισμό, τις γλώσσες και τη φιλοσοφία των ασιατικών χωρών και εκείνων της Απω Ανατολής άργησαν πολύ να πάρουν τη θέση που τους άξιζε στις δυτικές κοινωνίες. Μόλις τον περασμένο αιώνα άρχισε να παρουσιάζεται μια κινητικότητα – σε πανεπιστημιακό επίπεδο.

Ευαίσθητος μελετητής των κλασικών γραμμάτων και της νεότερης ευρωπαϊκής λογοτεχνίας, ο **Κωνσταντίνος Θεοτόκης** δεν άργησε να αντιληφθεί την αξία των ασιατικών σπουδών.

Παρακολουθεί τα σχετικά έργα και αποπειράται ταυτόχρονα να «δει» στοιχεία ομοιότητας μεταξύ των αρχαίων ελληνικών (αλλά και λατινικών) και των ινδικών κειμένων και ιδεών. Οι σχετικές συγκριτικές μελέτες βρίσκονται ακόμα στα σπάργανα. Αποτέλεσμα πάντως του ειδικού ενδιαφέροντος του Θεοτόκη υπήρξε μια μελέτη για την ιστορία της ινδικής λογοτεχνίας. Το έργο ολοκληρώθηκε το 1904, αλλά έμεινε άγνωστο – καταχωνιασμένο στα κατάλοιπα του συγγραφέα – ως το 1980, οπότε το ανακάλυψε ο τόσο πρόωρα χαμένος **Φίλιππος Βλάχος**. Ο ίδιος έκανε τη μετάφραση του χειρογράφου που βρήκε στην Κέρκυρα (στο σπίτι της οικογένειας, στους Καρουσάδες) και βάλθηκε να το στοιχειοθετήσει με σκοπό να το εκδώσει από τον οίκο του, «**Κείμενα**». Ο θάνατος, όμως, έκοψε την πορεία του κι έτσι μόλις τώρα η «Ιστορία της Ινδικής Λογοτεχνίας» βγήκε στο φως, χάρη στην πρωτοβουλία του **Μορφωτικού Ιδρύματος Εθνικής Τραπέζης**. Την επιμέλεια της έκδοσης ανέλαβε η **Γεωργία Παπαγεωργίου**.

□ **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΘΕΟΤΟΚΗΣ: Ιστορία της Ινδικής Λογοτεχνίας («ΜΙΕΤ»)**
σελ. 432.